

Aan de gemeenteraad van
Gemeente Ridderkerk
P/a de griffie

Uw brief van: -
Uw kenmerk: -
Bijlage(n): -

Ons kenmerk: 1139216
Contact: G. Zegelaar
Doorkiesnummer: 14 0180
E-mailadres: g.zegelaar@bar-organisatie.nl
Datum:

25 OKT. 2016

Betreft: : Inkoop 2018 GR Jeugdhulp Rijnmond

Geachte raadsleden,

Graag informeren wij u over het proces van de inkoop zoals we dat in de regio Rijnmond in samenwerking met de 15 deelnemende gemeenten vormgeven voor het specialistische deel van de jeugdhulp.

De Gemeenschappelijke Regeling Jeugdhulp Rijnmond verzorgt zoals bekend de inkoop voor 15 gemeenten in Rijnmond. De contracten voor de specialistische jeugdhulp lopen af per 31-12-2017. Er dient dus te worden nagedacht over hoe de vormgeving van de inkoop en de bekostiging met ingang van 2018 zal plaatsvinden. Onder inkoop wordt hier overigens ook verstaan subsidiëring. U bent eerder al uitgenodigd voor een voorlichtingsbijeenkomst in de avond van 26 oktober a.s. in het Timmerhuis te Rotterdam. Tijdens deze bijeenkomst zal u uitgebreid worden geïnformeerd over de plannen voor de inkoop en bekostiging en is er uiteraard gelegenheid voor het stellen van vragen. Via deze brief wordt u al vast op hoofdlijnen geïnformeerd.

De brief is als volgt opgebouwd. In de aanleiding wordt geschetst hoe het de afgelopen jaren is verlopen en waarom nu het moment is om vernieuwende stappen te gaan zetten. In de tweede paragraaf wordt in herinnering geroepen wat de beleidsmatige doelstellingen zijn van het jeugdbeleid. In paragraaf 3 wordt toegelicht hoe we dat gaan bereiken: welk bekostigingsmodel is gekozen voor een verdere uitwerking. De sturing en verantwoording wordt behandeld in paragraaf 4 en de planning en het proces ten slotte in paragraaf 5.

Aanleiding

Bij de decentralisatie per 1 januari 2015 is er voor gekozen om de productstructuur van de verschillende sectoren te handhaven. Vooral om de aanbieders die toch al met een aantal flinke veranderingen te maken hadden, niet te belasten met een administratieve uitdaging vanwege het omgooien van bekostiging en producten. Dit was ook behulpzaam bij het hoofdoel voor 2015: zorgen dat er op tijd voldoende jeugdhulp van de goede samenstelling beschikbaar is via contractering en subsidiëring.

Daarnaast is er een Regionaal Transitie Arrangement afgesloten dat tot en met 2016 loopt. Hiermee is bewerkstelligd dat er zorgcontinuïteit tot stand is gebracht en de bezuinigingen zijn doorgevoerd zonder dat er frictiekosten in rekening zijn gebracht. De keerzijde hiervan is dat de budgetten per aanbieder voor 2015 en 2016 bij voorbaat vast liggen waardoor niet of met veel moeite kan worden ingespeeld op veranderingen in de vraag. Vanuit de financiering is er hierdoor op dit moment weinig prikkel tot vernieuwing.

Nu is er tijd om gefundeerd stil te staan bij de wijze waarop jeugdhulp wordt bekostigd omdat de huidige situatie nog erg aanbodgericht is, een gedetailleerde productstructuur kent en een bekostiging die het volmaken van volume stimuleert.

Dit is de eerste gelegenheid ná de decentralisatie om nieuwe impulsen aan de Jeugdhulp te geven vanuit bekostiging en opdrachtgeverschap. Centrale aanleiding om hierbij stil te staan is dat de Jeugdhulp verbeterd kan én moet worden op het punt van afstemming en samenhang. Een punt dat ook een prominente plaats heeft op de transformatie agenda van de regio.

Bekostiging en de inrichting van het opdrachtgeverschap zijn samen bepalend voor de inrichting van het speelveld tussen (regio)gemeenten en aanbieder. In deze notitie komt de specialistische jeugdhulp aan de orde die door de GR Jeugdhulp Rijnmond wordt ingekocht.

Wat willen we bereiken?

Bekostiging en inkoop zijn instrumenten die moeten bijdragen aan de volgende door de gemeenten geformuleerde doelstellingen:

- jeugdigen groeien op tot zelfredzame burgers
- opvoeders zijn zelfredzaam
- jeugdhulp is passend (niet te zwaar en niet te licht)
- hulp voor de jeugd is sneller beschikbaar
- hulp voor de jeugd tegen aanvaardbare kosten

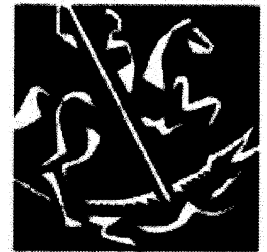
Wat willen we bereiken met inkoop en bekostiging?

Inkoop en bekostiging kunnen op de volgende manier bijdragen aan de inhoudelijke doelstellingen van het jeugdbeleid:

1. Integrale, domeinoverstijgende jeugdhulp → samenhangende hulp ook samenhangend inkopen
2. Een bekostiging die ruimte laat aan aanbieders en professionals voor het hoe en daardoor innovatie en efficiency stimuleert en ook leidt tot kostenbeheersing
3. Focussen op het hoofddoel: sturing op resultaten
4. Actieve samenwerking tussen lokale toegang en specialistische aanbieders
5. Integratie hulp vanuit Wmo en Jeugdwet indien dit samenkomt op gezinsniveau
6. Een eenvoudige en doeltreffende vormgeving van de facturatie, betaling en verantwoording

De samenwerkende gemeenten verschillen onderling in wensen en ambitieniveau ten aanzien van de integratie van Wmo en Jeugdwet. Daarom zal er door de GRJR een aanpak gekozen worden die rekening houdt met deze verschillen.

Bij punt 4 gaat het om op een goede manier op- en af te kunnen schalen waarbij heel goed moet worden ingespeeld op de behoeften van de cliënt, dus zo vloeiend mogelijk met een uitstekende overdracht en goed zicht op het hulptraject en gezinssituatie vanuit de lokale toegang, het wijkteam.

Bij punt 6 speelt nadrukkelijk de wens mee om de huidige praktijk van bevoorschotting, facturatie, betaling en verantwoording sterk te verbeteren. De doelstelling is om op eenvoudige wijze en tegen lage kosten de cyclus van bestellen van jeugdhulp tot en met de verantwoording vorm te geven, waarbij de rechtmatigheid is geborgd. Uitgangspunt daarbij is dat de geleverde prestatie en de betaling daarvoor niet te ver uiteen liggen in de tijd, zodat voorkomen wordt dat bevoorschotting noodzakelijk wordt.

Samengevat kunnen de zes doelstellingen worden vertaald in een streven naar jeugdhulp die hoog scoort op effectiviteit en efficiency.

Hoe gaan we dat bereiken?

In bijlage 1 is aangegeven wat de visie is van de GR op het veld van de jeugdhulp en het opdrachtgeverschap dat daarbij past. Op basis daarvan is beschreven hoe uit drie landelijke hoofdmodellen is gekomen tot een keuze voor resultaatgerichte bekostiging en wat van belang is bij de uitwerking van de bekostiging.

De bekostiging baseert zich op de vraagtaxatie, daar wordt bepaald welke resultaten behaald moeten worden en wordt door een inschatting van de problematiek bepaald binnen welk budget dat dient te gebeuren. Vervolgens wordt de specialistische hulp zo integraal mogelijk afgeroepen in de vorm van een arrangement waarbij de volgende principes gelden:

- één aanbieder is verantwoordelijk voor het behalen van de resultaten en de afstemming/coördinatie hulp
- de aanbieder heeft de vrijheid om binnen het arrangement datgene te doen wat nodig is, is niet gebonden aan inzet specifieke producten

Daarbij is het goed om aan te tekenen dat de lokale casusregie ongewijzigd blijft. De lokale toegang blijft de opdrachtgever, houdt de vinger aan de pols door monitoring en stuurt bij als daar aanleiding voor is.

Door op deze wijze te bekostigen worden de volgende effecten verwacht:

- door integrale levering ontstaat meer samenhang bij verlening specialistische hulp
- focus op resultaat levert andere dialoog en dynamiek op
- veel ruimte voor innovatie omdat aanbieder binnen zijn budget kan vernieuwen
- er is een financiële prikkel om tijdig af te schalen en dit logistiek ook mogelijk te maken

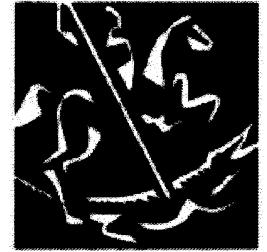
Naast de bekostiging dient er een inkoopstrategie te worden ontworpen die de doelstelling van de transformatie ondersteunt. In bijlage 2 is aangegeven om welke elementen het daarbij gaat.

Sturing en verantwoording

De GR stuurt op het niveau van de cliëntenpopulatie van de aanbieders waarbij er kritisch achter de cijfers zal worden gekeken om een goed oordeel te vormen over de effectiviteit van de verleende jeugdhulp door de aanbieder. Indien blijkt dat een zorgaanbieder structureel bij zijn populatie niet de gewenste resultaten haalt en daar geen bevredigende verklaring voor is, kan dit leiden tot minder productieruimte.

Als prestatie-indicatoren zullen daarbij de drie prestatie-indicatoren worden gebruikt die landelijk zijn gedefinieerd en ook worden aanbevolen als de sleutelindicatoren:

1. cliënttevredenheid

2. uitval van cliënten uit een hulptraject
3. doelrealisatie

Het NJI heeft deze prestatie-indicatoren tezamen met de aanbieders grondig uitgewerkt en met deze drie indicatoren in samenhang bezien kan een redelijke benadering van de kwaliteit worden gerealiseerd. Het gebruik van deze indicatoren met de landelijke definities betekent een belangrijke harmonisatie voor de aanbieders.

De gemeenteraad heeft een kaderstellende rol met betrekking tot doel en functie van de GR, deze komt onder meer tot uitdrukking via de zienswijze op de jaarlijkse begroting. Vanwege het grote belang van inkoop en bekostiging van specialistische jeugdhulp worden de raden in de gelegenheid gesteld om zich grondig te informeren en aan te geven voor welke punten met name aandacht wordt gevraagd zodat het AB dit bij de besluitvorming op 8 december a.s. kan betrekken. Daartoe is op 26 oktober in de avond een bijeenkomst gepland waarbij u zal worden bijgepraat over de actuele stand van de uitwerking, de uitnodiging daarvoor is medio september uitgegaan.

Vanuit de lokale toegang wordt via de casusregie gestuurd op cliëntniveau, waarbij het ondersteuningsplan en de daarin geformuleerde resultaten de basis zijn. Zowel lokale als regionale sturing vindt dus plaats op grond van de resultaten in het ondersteuningsplan. Aanvullend hierop is het van groot belang om het oordeel van de lokale toegang op de performance van aanbieders te krijgen omdat juist die lokale toegang goed zicht heeft op de kwaliteit van de samenwerking en de verleende hulp. Informatie die vitaal is om de vereiste diepgang te krijgen in de gesprekken tussen GR en aanbieders.

De kosten per cliënt worden bijgehouden om op het niveau van cliëntenpopulatie te analyseren of er sprake is van meer of minder uitgaven vergeleken met het cliëntvolgend budget. Dit om die budgetten te kunnen herijken en de vinger aan de pols te houden, maar niet om na te calculeren.

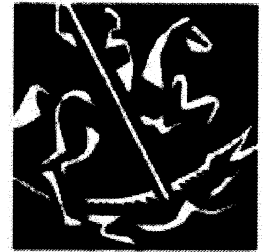
Bij de vormgeving wordt geborgd dat doel- en rechtmatigheid van de uitgaven voor jeugdhulp in de toekomst op een efficiënte wijze kunnen worden vastgesteld. Belangrijk speerpunt daarbij is dat de zaken administratief vereenvoudigd zullen worden in de eerste plaats voor de aanbieders maar ook voor de deelnemende gemeenten en de GR

Tot slot is het van belang te beseffen dat de samenwerking tussen gemeenten/GR en aanbieders dermate intensief is dat sociale en morele prikkels ook zeker van invloed zijn, dit in tegenstelling tot de praktijk van voor 2015 waarbij vaak op landelijk niveau werd ingekocht. Bij inkoop op landelijk niveau kan eigenlijk alleen maar financieel worden gestuurd.

Proces en planning

Op voorhand is duidelijk dat de uitwerking en invoering van een nieuwe inkoop en bekostiging veel vraagt van aanbieders, de lokale toegang en de interne bedrijfsvoering.

Daarom wordt met deze partijen gesproken over dit onderwerp waarbij zowel is gekeken naar de praktische uitvoerbaarheid als naar de effecten op kwaliteit en kosten van de hulpverlening. De doelstelling van de gesprekken is tweërlei: enerzijds wordt opgehaald welke punten van belang zijn om de systematiek goed te kunnen laten werken, anderzijds maakt men kennis met het gedachtengoed en kan men zich voorbereiden op de nieuwe situatie.

De wens om cliënten effectiever te helpen door betere samenhang in de hulp is een belangrijk vertrekpunt. Met de cliënten wordt gesproken op welke wijze dit optimaal kan worden bereikt in de nieuwe opzet.

Voor de implementatie bij de gemeenten wordt regionaal een apart traject opgezet om te bezien welke zaken gezamenlijk kunnen worden opgepakt en om bij de besluitvorming op 8 december een helder beeld te hebben van eventuele invoeringsrisico's en de benodigde beheersmaatregelen.

De planning ziet er dan als volgt uit:

September t/m december 2016:	<i>schrijven van het bestek</i>
Oktober 2016- december 2016:	<i>uitwerking bekostiging</i>
8 december 2016:	<i>besluitvorming AB over de verdere uitwerking van resultaatgerichte bekostiging</i>
December 2016:	<i>opleveren specificaties voor de ICT-ondersteuning</i>
Januari 2017:	<i>juridische toetsing bestek</i>
Februari 2017:	<i>publicatie bestek</i>
Maart 2017:	<i>informatieronde</i>
April 2017:	<i>indiening offertes</i>
Juli 2017:	<i>gunning</i>

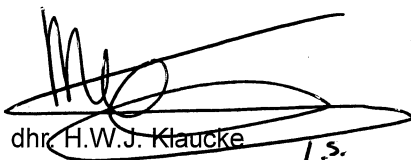
Tot slot

De lokale inkoop voor Jeugdhulp voert de BAR-organisatie voor ons uit. Wij hebben dit jaar besloten om voor het lokale deel van de inkoop van Jeugdhulp ook de aanvliegroute van de GR Jeugdhulp als uitgangspunt te nemen. Dat houdt in dat we in het lokaal opdrachtgeverschap ook aansluiten op resultaatgebonden sturing en –bekostiging en hiervoor eenzelfde planning hanteren. De ontwikkelingen in de regio volgen we op de voet.

We vertrouwen u via deze brief voldoende te hebben geïnformeerd en bevelen u de informatieavond op 26 oktober in Rotterdam van harte bij u aan.

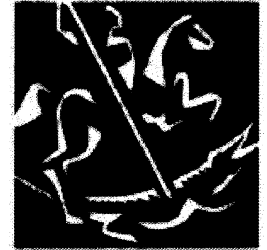
Met vriendelijke groet,

de secretaris

dhr. H.W.J. Klaucke L.S.

de burgemeester,

mw. A. Attema

Bijlage 1.

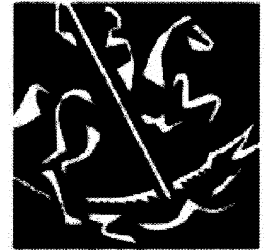
Grondslag voor de inrichting van het opdrachtgeverschap: visie op de jeugdhulp

De visie op het sociaal domein is bepalend voor het vormgeven en inrichten van het opdrachtgeverschap. Puntsgewijs ziet de visie van de GRJR er als volgt uit:

- De ontwikkeling van jeugdigen staat centraal. Een resultaat dat niet keihard is te meten, maar wel steeds beter kan worden benaderd en de kern hoort te zijn in de relatie opdrachtgever-aanbieder;
- De waarde die de aanbieders creëren, ontstaat in de interactie tussen professional en cliënt: daar worden stappen gezet die bijdragen aan de ontwikkeling van kinderen. Voor die interactie dienen dus optimale randvoorwaarden aanwezig te zijn;
- Bij de transformatie speelt de lokale toegang en hulp een cruciale rol, daar ligt de kans om zoveel mogelijk te normaliseren en indien hulp nodig is, deze laagdrempelig en in de eigen leefomgeving aan te bieden. Daarbij wordt zoveel mogelijk aangesloten op het eigen netwerk van het gezin en het wijknetwerk. De specialistische hulp moet deze rol van de lokale toegang en hulp zo goed mogelijk faciliteren, andersom moet de lokale hulp ook meehelpen aan goede randvoorwaarden voor specialistische hulp
- Aanbieders en opdrachtgevers hebben dezelfde maatschappelijke doelstellingen en zijn in die zin partners, tegelijkertijd zit er een zakelijke kant in de relatie die ook goed moet worden ingevuld. Naast de maatschappelijke doelstellingen heeft de aanbieder een organisatiebelang en de opdrachtgever een financieel belang;
- De invulling van de relatie tussen aanbieder en opdrachtgever gebeurt zoveel mogelijk op basis van vertrouwen. Vertrouwen is er niet vanzelf en daar moet dus van twee kanten in worden geïnvesteerd. Meer vertrouwen van de opdrachtgever leidt tot minder regels, minder protocollen en dus tot meer ruimte in de werkpraktijk. Van de zijde van de aanbieder staat daar rekenschap en transparantie tegenover m.b.t. de resultaten, de kosten per cliënt en hoe de kwaliteit wordt geborgd. De aanbieder verleent daarbij passende jeugdhulp, waarbij geldt: goed is goed genoeg. Vertrouwen is niet blind en gaat altijd gepaard met een zekere controle: we noemen dit verantwoord vertrouwen;
- Samenwerking en afstemming tussen aanbieders is van groot belang. Ook in een situatie dat veel voorkomende combinaties van jeugdhulp als één pakket worden gecontracteerd, zal het nog steeds zo zijn dat in veel gevallen samenwerking vereist is;
- Keuzevrijheid voor de cliënt is van groot belang. Wil de cliënt zich regisseur voelen van zijn hulptraject dan is dit onontbeerlijk;
- Betere kwaliteit en het beter aansluiten op de vragen van cliënt is cruciaal en moet kunnen leiden tot dynamiek in marktaandeelen zodat de beste zorg beschikbaar is. Tegelijkertijd moet voorkomen worden dat middelen voor jeugdhulp door organisaties aan marketing worden uitgegeven om zo hun marktaandeel te vergroten'.

Keuze van een bekostigingsmodel

De keuze van een bekostigingsmodel is van groot gewicht aangezien hier een sterk sturend effect vanuit gaat. De aanbieder zal immers geneigd zijn om zich vooral te richten op datgene dat een financiële vergoeding oplevert. Omdat bijna elke regio hierover aan het nadenken is, hebben VNG en de brancheorganisaties van de aanbieders de werkgroep integrale bekostiging ingesteld om enerzijds kennis

te delen en anderzijds te pogen tot enige landelijke harmonisatie te komen bij de bekostiging en de administratieve kant daarvan.

Deze werkgroep is gekomen tot een ordening in drie hoofdmodellen (taakgericht, inspanningsgericht en resultaatgericht) en heeft deze beschreven in haar eindrapport "Eindresultaat van de Werkgroep integrale bekostiging jeugd"¹. De werkgroep heeft daarbij geen advies gegeven maar getracht op objectieve wijze de voor- en nadelen van de modellen te beschrijven. Verder is relevant dat dit de drie uitvoeringsvarianten zijn die door ISD (Informatievoorziening Sociaal Domein) worden gehanteerd bij de inrichting van de administratie van gemeenten en het berichtenverkeer met aanbieders. Hieronder volgt een korte weergave van de modellen die ontleend is aan het eindrapport met vervolgens een tabel waarin de voor- en nadelen zijn weergegeven.

Taakgerichte bekostiging

Bij taakgerichte bekostiging verstrekt de opdrachtgever een integraal budget per aanbieder of per gebied of voor alle aanbieders. Dit budget is gekoppeld aan een taak of opdracht. De aanbieder is daarmee verantwoordelijk voor deze taak en doelgroep. De taak of opdracht staat centraal in de bekostiging: de aanbieder krijgt hier een vooraf afgesproken (al dan niet prestatie-afhankelijk) totaalbedrag voor. Het kan gaan om een taak een bepaalde functie uit te voeren of om een opdracht bepaalde resultaten te behalen voor een populatie.

Inspanningsgerichte bekostiging

Bij inspanningsbekostiging betaalt de gemeente per uur of dag tegen een gecontracteerd tarief, eventueel binnen een budgetplafond. De gerealiseerde productie staat centraal in de bekostiging. De gemeente stelt voor de individuele voorzieningen een vooraf gedefinieerde set aan producten en diensten op. Declaratie of facturatie vindt plaats op cliëntniveau. Dit wordt ook productiebekostiging genoemd. Deze vorm is dominant bij de huidige praktijk van bekostiging van de jeugdhulp.

Resultaatgerichte bekostiging

Bij resultaatgerichte bekostiging verstrekt de gemeente een bedrag voor het realiseren van een resultaat per cliënt. Het bedrag komt tot stand door een inschatting van de specifieke behoefte van de cliënt via een grondige vraaganalyse. Anders gezegd, het is een cliëntvolgend budget gebaseerd op de kosten die gemiddeld gesproken gemaakt moeten worden om een bepaalde problematiek op te lossen of beheersbaar te maken.

De gemeente en aanbieders maken duidelijke afspraken over de te behalen resultaten. De gemeente betaalt aan de aanbieder een vooraf bepaald bedrag om deze resultaten te behalen.

Een afweging tussen de hoofdmodellen

¹ https://vng.nl/files/vng/201510_eindresultaat_van_de_werkgroep_integrale_bekostiging_jeugd_januari_2016.pdf

De keuze tussen de hoofdmodellen is geen eendimensionale afweging waaruit hét ideale model rolt. Elk model kent punten die aandacht behoeven, risico's die beheerst moeten worden. In de onderstaande tabel zijn de voor- en nadelen weergegeven.

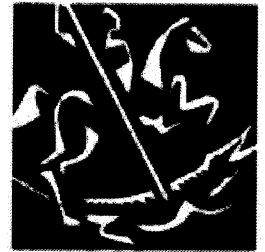
<p>Voordelen: -Vooraf bepaald budget geeft ruimte aan professional en innovatie -Samenwerking met andere aanbieders wordt gestimuleerd, binnen budget wil men optimaal resultaat behalen</p>
<p>Nadelen: -Men kan gaan besparen op verlenen hulp waardoor kwaliteit onder druk komt of juist veel produceren en een claim op tafel leggen -Bij één aanbieder voor bepaald gebied of populatie ontstaat grote afhankelijkheid</p>
<p>Voordelen: -Elk kind wordt geholpen, ook al is het zeer kostbaar→probleemgevallen zonder duidelijk perspectief worden niet doorgeschoven -Ruimte voor professional om datgene te doen wat men nodig acht</p>
<p>Nadelen: -Sterke prikkel om hoge omzet te realiseren, zowel richting volume als productmix -Inflexibiliteit bij opdrachtverlening: als er toch een ander product nodig is, betekent dit een nieuwe bestelling</p>
<p>Voordelen: -Ruimte voor professional en instelling om hulp zo effectief en efficiënt mogelijk te verlenen→stimulans voor innovatie en samenwerking -Focus in sturing komt te liggen op waar het om gaat: de resultaten van hulp</p>
<p>Nadelen: -Aanbieder met focus op korte termijn kan neigen tot onderbehandeling</p>

Het AB van de GRJR heeft besloten om de resultaatgerichte bekostiging als uitgangspunt te nemen bij de verdere uitwerking. Doorslaggevend is dat het resultaat centraal staat in de relatie met de aanbieders en daar moet het ook om draaien bij de jeudhulp. Daarbij ontstaat met deze bekostiging een duidelijke link met de lokale toegang omdat uit de vraagtaxatie en het daarop gebaseerde ondersteuningsplan de opdracht voort vloeit aan de aanbieder. De resultaten die in het ondersteuningsplan worden geformuleerd, komen terug in de sturing op de aanbieder.

Via deze systematiek ontstaat uitzicht op meer eenvoud en kansen op meer samenhang bij de vormgeving van hulp.

Daarnaast geeft deze vorm de meeste aanknopingspunten voor een integrale aanpak met de Wmo, aangezien resultaatgerichte bekostiging de meest gebruikte vorm is bij de Wmo.

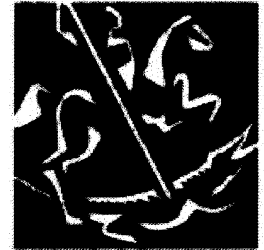
Bij de verdere uitwerking van bekostiging en inkoop vindt er stelselmatig een check plaats of deze vorm van bekostiging het optimale resultaat oplevert. Voor bepaalde soorten jeugdhulp kunnen specifieke omstandigheden een rol spelen waarbij een bekostiging op inspanning of taak passender is, bijvoorbeeld bij crisishulp. Ook bij hoog-specialistische vormen van hulp waarbij (langdurig) verblijf speelt, is het de vraag of hierbij een aangepaste vorm van bekostiging beter past.

De verdere uitwerking van de bekostiging

Momenteel wordt gewerkt aan de uitwerking van de resultaatgerichte bekostiging. Zoals eerder beschreven gaat het daarbij om het vaststellen van een cliëntvolgend budget waarmee de opgedragen resultaten behaald moeten worden. Hierbij wordt aangesloten op de vraaganalyse bij de toegang. Bij deze vraaganalyse wordt naar factoren gekeken in drie dimensies: kind, ouder en omgeving. Deze factoren worden samengevat in een aantal resultaatgebieden met elk een aantal treden met oplopende intensiteit van de problematiek. Bij de vraaganalyse wordt de zwaarte van de problematiek bepaald waarbij een passende trede wordt gekozen. Op basis van deze score wordt het budget berekend. De uitwerking van de bekostiging zal het volgende bevatten:

- Een typering van het resultaatgebied inclusief een beschrijving van de idealiter te behalen resultaten, in het ondersteuningsplan wordt binnen dit kader per cliënt bepaald wat het te behalen resultaat is;
- Een beschrijving van de treden voor wat betreft de situatie die daarbij aan de orde is en de gemiddeld in te zetten zorg daarbij, de budgetten worden in de loop van januari toegevoegd;
- Beschrijving van het proces van inroepen specialistische hulp via lokale toegang, huisarts of medisch specialist en rechter;
- Een weergave van hoe er wordt afgerekend met de aanbieder.

De Centrale Raad van Beroep heeft op 18 mei jl, een uitspraak gedaan die relevant is voor de uitwerking van de bekostiging. Het gaat om een zaak die valt onder het Rotterdamse Wmo-beleid dat ook is vormgegeven met resultaatgerichte financiering. De Raad geeft aan dat de toekenning van huishoudelijke verzorging in resultaatgebieden een duidelijke maatstaf mist als niet duidelijk uit de beleidsregels en de beschikking blijkt op welke wijze concrete invulling wordt gegeven aan het bereiken van de resultaten van een schoon en leefbaar huis. De VNG heeft uit de uitspraak van de Centrale Raad niet geconstateerd dat resultaatgericht indiceren en beschikt niet meer mogelijk zou zijn. Wel kan het praktisch gezien betekenen dat het ondersteuningsplan dat de cliënt met de aanbieder maakt, voldoende concreet is en onderdeel dient uit te maken van de beschikking. Het betekent volgens de VNG niet dat er per definitie weer in uren zou moeten worden geïndiceerd.

Bijlage 2

De uitwerking van de inkoopstrategie

Naast de bekostiging is de wijze van inkopen van groot belang bij de sturing van de aanbieders als opdrachtnemers van de GR. Deze inkoopstrategie wordt momenteel uitgewerkt waarbij in elk geval de volgende punten aan de orde zullen komen:

- De vraag hoe de wens om vanwege de te bereiken samenhang de regie van specialistische hulp bij één aanbieder te beleggen wordt vormgegeven, waarbij de vorm van hoofdaannemerschap de meest duidelijke maar ook de meest ingrijpende is;
- De gewenste marktordening waarbij de afweging is hoeveel aanbieders wenselijk zijn; aan de ene kant niet te veel want hoe meer aanbieders, hoe groter de inspanning om samenwerking vorm te geven. Aan de andere kant voldoende voor een pluriform aanbod waarbij passende jeugdhulp kan worden verleend en rekening wordt gehouden met godsdienstige gezindheid, levensovertuiging en culturele achtergrond. Een erg groot marktaandeel bij één partij is ook minder wenselijk.
- De perceelindeling of anders gezegd de wijze waarop de totale vraag naar jeugdhulp wordt opgeknipt. Deze indeling is erg bepalend voor de marktordening: als er bijvoorbeeld alleen zeer grote en brede percelen worden gedefinieerd, is dit een sterke prikkel voor de vorming van grote aanbieders met een breed aanbod.
- Selectie- en gunningseisen zijn het middel om te bewerkstelligen dat er een dekkend aanbod van jeugdhulp is. Daarnaast kunnen deze eisen er aan bijdragen dat aanbieders die het beste aansluiten bij de transformatiedoelstellingen boven komen drijven.
- Op dit moment is er sprake van subsidiëren en contracteren gebaseerd op verschillende overwegingen van verschillende financiers uit het verleden. Vanuit de GR zal nu een redeneerlijn worden neergezet voor de keuze tussen subsidiëren en contracteren.
- De mate van marktwerking is een punt van afweging waarbij de vraag is hoe snel marktaandelen zouden moeten wijzigen als reactie op gewijzigde voorkeuren van de toegang. Hoe korter de reactietijd hoe meer onzekerheid voor de aanbieders. Een belangrijke knop waarmee dit wordt bepaald is de vraag of een contract met of zonder budgetgarantie wordt afgegeven.
- Over de looptijd heeft het AB al een uitspraak gedaan. Bij de verdere uitwerking wordt uitgegaan van een looptijd van 2 jaar met 2 keer een optie van 1 jaar, waarbij een aantal gemeenten de wens hebben uitgesproken voor een looptijd van 3 jaar met een optie van 1 jaar.
- Het tarievenbeleid is ook onderdeel van een inkoopstrategie, hierover heeft het AB op 21 april al een besluit genomen. De tarieven worden vastgesteld op basis van cao-lonen met daarbij normering van overhead en productiviteit. Hiermee wordt aangesloten bij de lijn die is opgenomen in de code verantwoord marktgedrag huishoudelijke verzorging.